

M A G Y A R K U R I R.

Indult Bécsből, Kedden, Május' 1-sőjén, 1827.

Görög Országi Tudósítások.

Görög ország' jelenvaló állapotjának értelmesebb képzelésére nézve ide teszünk a' Görög közönséges ujságnak Mártz. 17-dikén költ darabjából egy boszszankodó előadást; melyet ezen Ujságnak írója, mint magát kifejezi, a' fetsegők ellen kiadott: „

„A' Nemzeti Gyűlés' Biztossága által e' napokban kiadott Hirdetésből, megérthette (egy szoll az Író) a' Közönség, hogy némely fetsegő emberek, mitso-da botránkoztató híreket hinteztek széllyel, a' végre, hogy a' Görög Nemzetnek nyughatatlanságot okozzanak, 's Angliának erántunk való' czélzásait gyanusokká tegyék. Meltó ezen botránkoztató híreknek a' kütfejeiket megesmérni. A' mesélők, mint ők mondják, a' mult esztendőben Nov. 29-dik napjáról egy levelet vettek Párisból Lainéi Villévéque úrtól. A' levélben illy sorok fordultak elé: — „

„Frantzia ország és Anglia folyvást iparkodnak azon, hogy a' Görög hadakozásnak véget vethessenek; hanem Frantzia ország Constitútzio's Monarchiát, Anglia ellenben Morcának egy Hospodárt, 's Krétának és az Archipelagusnak is egy hasonló Hospodárt, kívánnak adattatni, a' melly Hospodárok a' Török Császártól függjenek 's neki adót fizessenek; melly szerint tehát a' Suli Hősei (a' vitéz Sulióták) 's a' Rumélióták, ismét vissza esnének a' Törökök' járma alá, kiknek az Aetoliai, Livadiai, és Akarnániai Eparchiakon,

„s a' szent Athéne városán kívül, még a' Korinthusi vár is vissza adattatna.“

„Nints szerentsénk esmérni Villévéque urat; tsak azt tudjuk felőlle, hogy ő nem tagja se az Anglus se a' Frantzia Ministerék' tanátsának, hogy valójában tudhatná azt, a' mit eme' két Udvarok', Görög országnak jövődjé sorsára nézve magokban meghatároztak. Azt is tudjuk, hogy maga ezen úr is készített legelőbb egy plánumot, mellyet osztán a' Párisi Görög Egyesületnek utasítása szerént, Roche Generálisnak kellett volna Görög országban végre hajtani; e' volt az a' plánum, a' melly Görög országnak olly sok nyughatatlanságot és a' Görögök között olly sok belső ueghasonlást okozott; de végezetre azt is tudjuk, hogy a' Frantzia Országlószék, ámbár ő (Villévéque úr) azzal dítsekszik, hogy ennek minden titkos gondolkodásait jól isméri, a' Villévéque úr plánumát meghatározott módon hibáztatta és vissza vetette. Valyon az ő mostani új levele nem az ő vissza vetett plánumának folytatása-e? nem tudjuk, de sokak úgy ítélnék, hogy ő, minekutánna az ő első próbatételei semmivé lettek, az olta megváltoztatta az eszközöket és utakat, mellyek által azokat el akarta érni, hanem czélzásai még most is megvagnak.

„Nem lehetetlen dolog, hogy az író (Villévéque úr) rosszszúl van tudósittatva, és hogy ő megsalatott ember inkább, mint tsaló. De akár mint legyen a' dolog, igen keserves sőt rettentőség volna nem tsak a'

Görögökre, hanem más érzékeny emberekre nézve is annak meg gondolása, hogy a' hat esztendőök alatt kiontatott illy sok vérnek 's' a' Görög nemzetől tétetett illy sok áldozatoknak semmi egyéb gyümöltse nem lenne, tsak Hospodárság és Oláh rabszolgaság! De még ennél is keservesebb annak meggondolása, hogy a' vitéz Rumélióták, a'-kik Görög országot a' maga hadakozásaiban legnagyobb készséggel és bátorsággal segítették, 's' a' háború' inségeit leggyakrabban 's' legkeservebben érezték, mások, magános hasznának feláldoztatnának!

„Ki lehetne az az érzéketlen, a' ki borzadás nélkül hallhatná, hogy a' Messolongiben volt halhatatlan emlékezetű örző seregnék a' Török öldöklő kés' élére által kellések adattatni, míg azonban az ök egyéb rokonáik Kötések' ereje által bátorságossá tétetődven meghívattnának, hogy azon szabadságnak edességét kóstolják-meg, melly a' Messolongiak' vitéz karjaiknak 's' állhatatosságának gyümöltse lenne! De lássuk-meg rövid szavakban, hogy valyon Ruméliónak illy módon való visszaadattatása megtörtént-e, avagy inkább, hogy egy illy dolognak megtörténhetése lehetséges-e? —

„Bizonyos dolog az, hogy a' Nemzeti Gyűlésnek Biztossága, melyre ezen Gyűlés (Piadából történt eloszlásakor) azt bízta vala, hogy a' megbékéllés eránt alkudozék, ugyan ezen Gyűléstől az eránt is utasításokat vett volt, a'-mellyek szerént neki az alkudozást folytatni kellett. Tudjuk pedig, hogy ezen utasításokba az is bé volt foglaltatva, hogy Rumélia, mint Görög országnak kiegészítő része, a' sine qua non feltételek közzé tartozék: Hogyan eshetett volna tehát az, hogy ezen Biztosság az elibe adatva volt utasításnak egy illy fontos részét lábai alá tapodhatta volna! De ha még ezt is feltehetnők mint lehetségest, így is bizonyos

és semmi ellenmondást nem szenvedhető volna az, hogy egy illy alkú, melly az utasításokkal ellenkező módon tétetett, erőtelen volna, 's' úgy tartathatna, mint ha nem is történt volna. És végezetre, hát valyon a' közbenjáró Hatalmasság, a' kielőtt tudva kellett lenni ezen utasításoknak, belé botsátkozhatott volna-e illy képtelen és illy lehetetlen alkuba? Mit várhattott volna ettől egyebet, mint azt, hogy ez által a' természet szerent terhes és szövényes alkudozások, még jobban megzavariatnak és szövényesebbekké lesznek.

„Illy poshadtt alapokon fundáltainak az elterjedett hírek, 's' illy esztelen okokra nézve nyughatatlankodtatnak néhány nyughatatlan fejek sokakat. De meglássák a' nyughatatlanságoknak mind külső mind belső gerjesztői, hogy, akár mi czéljok legyen is, tsak ellenek való bosszszankodás 's' az ő megvettetések leszen iparkodásoknak következése.“

Itt következik még ugyan ezen Görög közönséges újságból egy tudósítás, melyben így adatik elé a' most fennálló két Görög Nemzeti-gyűlésel' állapotja: —

„Az egyenletlenségek mindenkor ártalmosok voltak Görög országnak: hanem a' most fennálló meghasonlás, melly szerént a' Nemzet' képviselői két részre oszolva, részint Hermionében, részint Aeginán tartózkodnak, még sokkal veszedelmesebb a' hazának mostani bizontalan kimeneteli környülállásai között. Az Aeginai képviselőktől és más jó polgároktól is több rendbéli meghívások és jóvallatok küldettettek a' Hermionében lévő képviselőkhöz, hogy fontólják-meg a' dolgot, 's' térjenek vissza az egység' útjára: de ezek nem nyitottak füleket a' józan okosság' jóvallatainak. Ezen meghasonlás a' katonaságnak se tetszhetik, kivált annak a' seregnék, melynek a' Görög száraz-föld (Continens) a' maga utóbbi megszabadulását köszöni. A' Görög ármáda polgárokból áll; ezen

katonák tehát, mint polgárok nem nézhetik béhúnt szemekkel, hogy azon dolgokat, mellyeket ők illy iparkodások által 's illy sok szenvedések között felállítottak, mások semmivé tegyék. Az említett ármádának ezen gondolkodását nyilvánosságosan kifejezé Gen. Karaiskaki, a' ki két versben is megkérte írása által Hermionében lévő képviselőket, hogy gondolják-meg — mit tselekesznek, 's ne tegyék-ki magokat azon Európai keresztyén nemzeteknek megvetésekre, mellyek még ma sem szüntek-meg bennünket nagy lelkűséggel segíteni, 's örömmel hallanák, ha már valahára egyszer azt láthatnák, hogy a' haza' jóván egy szívvel lélekkel iparkodunk. A' Hermioné beliek még a' Karaiskaki szavait se halgatták-meg. Ő tehát ismét írt az Aegina béliekhez, 's megditsérvén az ő egyeségen való iparkodásaikat, az ezen való törekedést nékik tovább is hathatósan ajánlotta. Illy szavakkal írt hozzájuk: — „

„Az Aeginai Nemes Lelki Képviselőkhöz! Ámbár többször kifejeztem előttek gondolkodásom' módját, de még se tartom szükség felett valónak, még egyszer tudotokra adni, hogy ne gondoljátok, hogy én alapos véleményeimet megváltoztathattam volna. Legyetek a' felől bizonyosok, hogy én a' törvényességnek megerősítésén és a' nemzeti boldogságnak előmozdításán dolgozni soha meg nem szűnök.

„Rokonaim! legyetek még lefeljebb 5—10 napokig türedelemmel, míg tudnillik a' mi mozdulásaink, mellyeket az ellenség ellen most munkába vettünk, végre hajtathatnak, mert majd akkor mi is hozzá fogunk szollani a' Haza' dolgainak rendbeszedtetéséhez. Legyetek azonközben addig is bizonyosok a' felől, hogy az ármáda soha meg nem fogja azt a' Nemzeti-gyűlést esmérni, melly a' mi táborunktól messzse akarna tartózkodni. Azon esetben tehát, hogy ha a' Hermionéi Gyűlés

magát arra veszi, hogy valamelly harmadik helyre elköltözzék, még pedig a' melly Piadán' innen legyen, ezen esetben úgy itélek, jó leszen Fő-méltóságoknak is igent mondani, 's ezáltal a' tsendességet egyszerre helyre állítani. Ellenben, ha a' Hermionében lévőek veszedelmes czéljok mellett megmaradnak, 's Hermionéből kimozdulni tellyességgel nem akarnak, így már magam meghívlak beneteleket, hogy, mint eddig úgy ezután is maradjatok-meg jó hazafi gondolkodástok mellet, melyet nékem nem lehet nem betsűlni és magasztalni. Ha így viselitek magatokat, bennem egy véltetek-megegyező gondolkodású 's a' nemzet jóván véltetek egy közre dolgozó társat fogtok találni. Költ Salamison Mártz. 11-dikén 1827-ben. Aláírta: — „Patrióta Karaiskaki.“

A m é r i k a.

Kolumbia. — Itt következik Bolívarnak írása, mellyet ő Karakasbol Bogotába a' Senátushoz küldött, 's a' melyben a' maga lemondását, mint némelylek itélnék, egy kevéssé homályosan fejezte-ki: — „

„Fő hadiszállás Karakas, Febr. 6-dikén 1827-ben. A' Senátusnak méltósága soha se volt olly szükséges, mint a' mostani időben, midőn az elmék belső egyenletlenkedés miatt meghasonlottak, 's az egész nemzet pezsgésben van. Én Előül-ülővé válosztatván, azonnal a' fő városba mentem vala, de a' honnét nem soká a' régi Veneczuelai departamentbe kén-telenítettém elútozni. Ezen útomban adtam-ki azon fontos Dekretumokat, mellyeket a' parantsoló kén-telenség tett vala szükségessé. Excellentiád, mint a' Senátus' Előül-ülője, leszen ollyan jó, hogy a' Congresszusnak figyelmét ezen Dekretumokra fogja hajtani, 's azt az én nevemben kérni, hogy azokat jól fontólja-meg. Ha én

a' nekem adótt teljes hatalmon-túl lép-tem; szenvedem azért a' gyalázatot; kész vagyok Hazám' jóváért, még ha ártatlan vagyok is feláldozni magamat. Tsak ezen áldozat van még hátra, mellyet még meg nem tettem: de örvendek, hogy ezen új kötelességnek megtevésére is elég erőt érezek lenni magamban.

„Midőn én Peruban-létem alatt Tisztitudósításokból megértettem, hogy ismét a' Kolumbiai Respublika' Elölülőjévé választódtam, és hogy nekem maga a' nemzet adta legyen ezen méltóságot, én, arra adott válaszómban kinyilatkoztattam, hogy továbbá nem válolom magamra ezen nemzeti fő méltóságot. Én már 14 esztendőlkig valék a' Respublika' Fő-tisztje és Elölülője, melyre engem' az időnek veszedelmes folyamata kéntelenített, hanem, mint hogy ezen veszedelmek már elenyésztek, oly állapotban szemlélem lenni magamat, hogy vissza térhetek a' magános élet' boldog nyugalmára.

„Kérem a' Congressszust, hogy Kolumbiának, Amérikának, 's az egész földgolyóbisának jelen lévő állapotját vegye gondolóra. Imé mindenek megegyezve dolgoznak a' mi javunkra. Az Amérikai szárazon egy Spanyol sints többé; 's a' belső békeesség Kolumbiába ezen esztendőnek elejétől fogva helyre van állítatva. Számos nagy tekintetű nemzetek megemérték politikai létünket; 's néhányak közülök Szövetségescinké lettek. Az Amérikai Statusoknak nagy része öszsze tsatolta magát Kolumbiával; Anglia pedig Spanyol ország ellen fenyegetődző állásba helyeztette magát.

„Melly szépen virágoznak a' mi reménségeink! Hanem azon jó-témenyeknek az a' véghetetlen mértéke, mellyet számunkra a' Gondviselés elkészítve tart, még a' jövődő időnek által-láthatatlan homálya által fedeztetik. De ugyan ezen Gondviselés áll mellettünk vigyázaton!

„A' mi magamat személyesen illet, az én elmémet a' győtri, hogy a' tyrannusi Bitangolásnak gyanuja hozám férévén, ez, a' Kolumbiaiaknak erántam való bizodalmit meggyengítette. A' buzgó Respublikánusok engem' valami titkos félelem nélkül nem nézhetnek azért, hogy a' Historiából által látták azt, hogy azon emberek, kik oly környülállások közzé voltak helyeztetődve, milyenek között én vagyok, ditsőség'-szomjúzó plánumokon jártatták elmejüket.

„Hijába czítalom én ezeknek a' Washington példáját; ők így felelnek nekem: „Egy vagy két példa semmit se-ér „az egész világ' tapasztalása ellen, mellyet „minden időben elnyomtak a' hatalma- „sok.“ Én azon rendetlenségeket, mellyek közzé Hazafitársaim juthatnak, 's azon megítéltetést, mellyet a' jövődő világtol magamra várhatok meggondolván, mint a' nádszál ingadozok jobbra balra. Magam se érzem magamat minden nagyravágyástól szabadnak; hanem, jó hírem' megtarthatására nézve, megmenekedni iparkodok ezen indulattól, meg akarom szabadítani Hazafitársaimat minden félelemtől, 's bizonyossá akarom tenni magamat halálom után a' szabadsághoz méltó emlékezetre. —

„Ezen idító okokra nézve örökre lemondok az Elölülői méltóságról. A' Congresszus és a' Nemzet megmásolhatatlannak tarthatják ezen lemondást. Engem' többé semmi fel nem indíthat arra, hogy azon foglalatosságokra adjam magamat, mellyekre eddig való egész életemet elszántam.

„Most, midőn a' szabadság' győzdelme, minden polgároknak vissza adta a' magok jusait, tsak egyedül én legyek-e ezen elsőségi justól megfosztatva? Nem! a' Congresszus és a' Kolumbiai Nemzet igasságosok. ők nem fognak engem' ezen kivétetésnek gyalázatjára kitenni. Az én életem' napjai már kevesek. Életem' pályájának már két-harmad részét által-

futottam: erre nézve engedődjék-meg, hogy halálot, tsendes halgatásban 's hazai lakásra vonulva, várhassam. Kardom és szívem mindenkor Kolumbia' tulajdonai lesznek, 's utolsó foházkodásomat is az ő boldogságáért fogom az egekre botosítani.

„Esdekelve kérem a' Congresszust és a' népet azon kegyelemért, hogy tsupa polgár maradhassak. Isten tartsa-meg Excellentiátokat: — „Bolivár Simon.

Perú. — A' Madridi újságban Havannából Febr. 6-dik napjáról az a' kedvező jelentés találtatik a' Spanyol Királya nézve, hogy ő Felségét, Cusko-ban, Perúnak régi fő városában, egy Obersteri rangban lévő, hanem magát Perui Vice-Királynak nevező Kaczika, Királynak proklamálta. Mondják, hogy ezen Kaczika, a' volt Spanyol vezér Generális Kantarak' minden felé elszélesztetett sergeit össze szedvén, lassanként 4000 emberekből álló armádát állított lábra, a' Ferdinánd Király szolgálatjára; de ez még tsak törzsök sereg, a' melly naponként nevededik.

Francia Ország.

A' nyomtatási politziát illető törvényjavallatnak Ápril. 17-dikén történt visszavételése a' Ministeri Újságlevelek szerint 18-dikban estvelármás örvendezést okozott Párisban, melyről kedvetlenséggel írtak Ápr. 19-dikén, a' Ministeri részen lévő Újságok, millyenek a' Monitör, a' Csillag 's többek. A' Csillag e-képpen beszélt a' dolog felől: —

„A' mi Liberális Újságaink a' magok gondolkodások szerint beszélnek azon történetről, a' mi Párisnak néhány utzáin a' nyomtatási politziát illető törvénynek visszavételésére nézve tegnap, 18-dik-

ban, az estvéli világosítások' alkalmosságával elé fordult, 's a' mi több, még a' Quotidienne, ez a' Royálistaság' ügymondatott Organuma is egy hangon muzsikálván vellek, ezen estvét a' Királyságnak visszaálltatása-ólta elé fordult legörvendetesebb estvékkel hasonlítja össze — hanem azok a' bésületes kereskedők, kiknek ablakaikat a' lármázók behajgálták azért, hogy nem világosították volt ki, 's azok is, kik a' hasonló fenyegetőző demonstrációktól félvén, hogy vellek is hasonló ne történjek, éjjeli 9 órakor raktak gyertyákat ablakaikba, gyaníthatóképpen ellenkező vélekedésben vagynak a' Quotidiennevel. Sőt talám még mások is találatnak, a' kik velle ellenkező vélekedésben lehetnek ezen estvének szépségéről — azok tudniillik, a' kik ezen kiáltozás mellett: Eljen a' Király! a' féléket is hallották, hogy: veszzenek-el a' Royálisták! Eljen Napoleon! az ilyenek mondom, lehetetlen, hogy egy ítéletben legyenek a' Quotidiennevel.“

A' Monitör e-képpen szollott, ugyan Ápr. 19-dikén: — „Április 17-dik és 18-dik napjain estve több személyek kitétetődtek a' veszedelemnek a' tűzjáték lobbanásai miatt. Egy ifjú leány terhes sebet kapott. Marta ux nevű embernek a' válát terhesen megsebesítette egy puskalövés, a' melly on-darabokkal volt töltve. Több helyeken, mint a' Sz. Dénes utzában is, több emberek ellen követték-el egy 's más erőszakok azért, hogy házikat meg nem világosították. Bétörték az ablakaikat; 's a' fegyveres erőt kimotskolták és meg is verték. A' Királyi Prokurátor vizsgálódást rendelt ezen bűnhödések ellen. Desmortiers vizsgálódó Biztos úrra bizattatott a' dologról való tudakozódás. A' Politziai Préfektus pedig olly Ordonnanczot hirdettetett ki 19-dikben, hogy azon rendeletlenségkehez képpes, mellyek 17-dikben és 18-dikben estve elé fordúl-

tak, a' régibb parantsolatokkal megegyezőleg az emberek az utzákon ne seregeljenek össze, ne lövöldözzenek, 's valamint az utzákon úgy a' házakban is tűzijátékokat ne tsináljanak; 's hogy az olly ösaszetsoporlózások, mellyek a' megszollittatásnak tüstént nem engedelmeskednének, azonnal fegyveres erő által kergettesenek széllyel 's az akaratoskodók elfogattatván állittassanak ítélőszék' elejibe."

Toulonból a' Circe nevű Fregát titkos expeditióra küldtetett-ki Ápril. 12-dikén rdggel, mint hogy olly rendelés van elejibe adattatva, mellyet a' Kapitánynak tsak azután szabad felnyitni és megolvasni, minekutánna Gibráltáron körül haladott.

A' La-flechei katona oskolának ritkaságai között már eddig is meg voltak a' IV-dik Henrik Király' szíve és Princz' Konde' kardja: hanem most ismét gazdagabbá tette azt X-dik Károly Király egy hasonló nagy bétű ritkasággal, melly a' Princz Berr'y kardja. Gróf Turenne a' hadi Minister' Adjutánsa vitte és adta által a' kintset az oskola Kommandánsának Generális Daulionnak.

Spanyol Ország.

A' Monitör illy levelet adott-ki Perpignánból Apr. 10-dik napjáról: —

„Kataloniában kezdett valamennyire helyreállani a' tsendesség. Figuerásban, öt tisztek magokat önként fogságra adták, és a' fellegyárba zárattattak. Gure nevű tisztt, ki magának Dinánt nevet adott, a' nyughatatlankodók' vezére, eltűnt a' vidékről. A' Gironai vidéken is elfogattattak a' támodóknak két vezéreik, Perafers Jose és Solers Jose. Ezek hadi ítélőszék' elejibe állittatnak. Hasonló történt Mora Tamással és Poibóval Viquében, azzal vádoltatván, hogy a' köztsendesség ellen támodást forraltak.

„Azok, kik a' támodást Seu-d'Urgelben gerjesztették és a' népet arra vették vala, hogy az ott őrizeten lévő Francia katonákat körekkal hajgálják, hihetőképpen ítélőszék' elejibe fognak állittatni. A' Tortósai támodók' vezére Kapitány Loret, ki 4-dikben fogattatott vala el, 5-dikben agyon lövetett. A' Királyi önként vállalkozott katonaság és politziai lovasok Porrora' vidékein a' Mont-blanki kerületeiben Trilloş Antal nevű Oberstert 4 bűnös társaival egyetemben elfogták. Ezen tisztt a' népet támodásra ingerlette. Most Tortósába vitetett, a'hol ítélőszék' elejibe állittatik."

A' Katalóniai vezérek proklamatiókat hirdettek-ki a' nép között a' tsendességnek tellyes helyre állittatására nézve.

Portugallia.

A' Csillagban illy tudósítás találtott magános levelek után Lisbonából Április 4-dik napjáról: —

„Ide 250 Anglus tengeri katonákszállottak-ki, 's a' Régens Princzaszszony' palotája mellett kaszárnnyába szállittattak; 's egyenesen az ő Királyi Herczegaszszszyónysága' rendelkezési alá adattattak. —

„Doktor Abrantes, a' Kir. Herczegaszszyóny Orvosa 's magános Titoknokja, Lisbonából elutasittatott vala azért, hogy az Algarbiai legelsőbb támodásnak kezdetében, mint mondják, ő is úgy akart tenni, mint némelly Spanyolok az oda által szökött Portugallusokkal tettek, az az, a' Portugalliába által szökött Spanyolokból fegyveres tsapatot akart organizálni 's azzal azután Spanyol országba bé akart ütni. Hanem tudjuk a' történetek' folyamatjából, hogy a' Lisbonában lévő Anglus Nagykövet untig azt jóvalta a' Portugalliai országlószéknek, hogy ne elegendjék semmi e'félébe, 's meg ne engedje, hogy a' Portugallus alattvalók a'

tromfot a' Spanyolok ellen tromfal üssék vissza, úgy ítélvén, hogy ebből közönséges hadakozás fogna következni. Sőt azt is megnyerte vala, ugyan az Anglus Nagy Követ úr a' Portugallus Országlószéktől, hogy Abrantes úr utasíttassék-el Lisbo-nából. Hanem ő azt tselekedte, hogy hajó-ra ülvén elevezett Ri ó ba a' Brasíliai Császárhoz, a' hol, mint mondják, az ő Császári Felsége' hegyelmébe esett, a' ki őiet több féle rcábizott izenetekkel, parantolatokkal, Portugalliába vissza küldötte, hova 58 napokig tartott szerentsés evezés után már vissza érkezett. A' rendelések mellyeket a' Császártól hozott, több félel: hanem, hogy miben állanak, e' még nem hirtelődött-el. A' közönségesen tudva van, hogy megérkezése után két órát töltött ő Királyi Herczegaszzonyságánál. De nem lehet tudni, hogy mi folyt ezen Conferen-tiában. Gondolják, hogy több féle változásokot fog maga után vonni. A' külső és belső dolgokra ügyelő Ministerek már le mondtak vala hivataljokról, hanem a' Princz-aszzony nem fogadta-el lemondássokat."

A' Portugalliai képviselő kamarák' ülése Mártz. 31-dikén, a' bevett rendtar-tások szerint bérekesztett, melly végre a' két kamarák az Ajudai palotába özsze gyülekezvén, a' Viseui Püspök intézett a' Régens Herczegné roszszúl lévén, illy illy bérekesztő beszédet hozzájok: —

„Érdemes Pairek és Nemzeti Követek! Ezen második Cortesi Ülések a' törvény-nek tartása szerint elvégződtek. Az urak' munkáji félbe szakadtak; az Urak vissza térnek tartományaikba és honnjaikba, hol magokat nagyobb nyugodalommal és el-mebéli tsendességgel elszánhatják a' haza' boldogíttatásán és köz jónak előmozdít-tatásán való gondolkodásra, és a' hol tellyes tsendességben megfontolghatják az Or-szágnak szükségei és jövedelmének küt-

fejei között fennálló mérsékletet. Ó Régens K. Herczegaszzonysága is meg fog részé-ről tenni mindent, a' mi erejében fog ál-lani a' mi jelen lévő intézeteink' épületé-nek megerössítettésére, a' melly belses in-tézetek egy Nagy Királynak örök emlékezetre méltó ajándékai, mellyeket ő Kir. Herczeg-aszzonysága állandóképpen a' magoktisztaságokban fenntartatai iparkodik. — „Az ő Kir. Herczegaszzonysága' vigyázó sze-mei a' mesterkedéseket semmivé tette, az ellenséges részrehajlásokat fegyvereikből kivételkizte. A' lázzasztók megrettenve 's megzavarodva eltávoztak; a' lázzadás las-sanként tsendesedik. Mi a' külső Hatal-masságokkal szokott barátságos és békessé-ges állapotban vagyunk, 's ebben igazság-szeretés és engedékenység által, a' mennyi-ben ezzel méltóságunk meg nem sértetik, meg is fogunk maradni. Szorosabb Sző-vetségeseink' erántunk való magokviselete folytában olyan vala 's olyan ma is, mint a' Kötések' bétöltésére nézve azt az ő tör-vényességektől 's nemes indulátjoktól vár-hattuk, 's a' többi. — Bérekesztő szavai a' Püspök Minister úr beszédének ezek vol-tak: — „Ó Kir. Herczegaszzonysága tel-lyes bizodalmat helyheztet az Uraságtok' esméreres tálentomaikba 's hazaszeret-jekbe 's reménli, hogy a' Constitúziós szabadság' drága épületének bölts törvé-nyeken lejendő megalaposíttatásán ezután is azon buzgósággal 's munkássággal fog-nak dolgozni, mellyel eddig dolgoztak.“

B e c s.

Henriette Cs. Fő Herczegné a' Rá-roly Cs. Fő Herczeg' Hivese, és csecse-mő szülöttje Wilhelm Cs. Fő Herczeg, olly jól vagynak, hogy már Orvosi tudósítá-sok se adattatnak-ki többé egésségk' álla-potja felől.“

A' Graeczi ujságnak Apr. 21-di-kén kijött darabja szerint, múlt Aprilis'

19-dikét, ezt a' valamint Felséges Urunk atyai szívének, úgy az Austriai egész Monarchiának örvendetes napot, tudniillik Ferdinand Cs. K. Koronaörökös Fő Hercegnék születése napját, méltó örvendezéssel ülte-meg Stirianak ezen Fő városában a' Tudósok és Fő Tiszti-karok' nagy tekintetű Gyülekezete. Ugyan is ezen napon ment véghez innepi fényes 's örvendetes pompával azon Universitásnak új beiktatása, melyet Károly Stiriai (Steyermarki) Főherczeg a' Hatodik Században állított volt fel, 's a' melynek visszaállltatását, a' maga minden hűséges Országainak boldogításán egyenlőképpen munkálódó kegyelmes Monárkha, mostan ismét helyreállltatni kegyesen megengedni méltóztatott.

Fő Tisztelendő Waechter János úr, az Augsburgi Valláson lévő' Cs. K. Consistoriumánál első Papi Tanácsos, az Alsó Austriában, Stiriában, Illiriában és Velenczében levő Augsburgi Ev. Vallású Közönségek' Superintendense, a' Cs. K. Protestáns Theologiai Tanulók' Intézetének Igazgatója, Bétshen az Augsburgi Ev. Vallású Egyház első Prédikátora, mult Apr. 26-dikán életének 60-dik esztendejében, tüdőbéli szélütésben, az Urban örökre elnyugodott. Temetése ezen nagy hírű nevű Fő Lelkipásztornak mult szombaton ment véghez ritka fényességű halotti pompával, melyről közelebb következő levelünkben bővebben fogunk ezen nagy Papnak 's szép Orátornak méltó érdeme'szerént, írni.

Német Ország.

Monarchium. — Ő Felsége a' Bavariai Király Apr. 26-dikán délutáni

4 és 5 órák között Roma felé útnak indult; Királyné Ő Felsége pedig 25-dikben éjjeli 11 óraker kiutozott a' fő városból Altenburgba; hol most kedves gyermekei töltik a' tavaszi napokat.

Lipsia. — Bavariai özvegy Királyné Ő Felsége, velle lévő két K. Princzaszszony-léányaival egyetemben, Apr. 19-dikén Berlinből Lipsiába érkezett, 's az úgy nevezett Saxona i vendégfogadóba szállott-meg, hova ugyan akkor János Szaxoniai Királyi Herczeg is Hitvesével egyetemben Dresdából; valamint szintén a' Pruszsza i Koronaörökös is Hitvesével, 's hasonlóképpen a' Weimári Nagyherczeg 's a' Braunschweigi Herczeg is megérkeztek. Végezetre kedvesen meglepetett Királyné Ő Felsége Sofia Császári Herczegaszszonynak, a' Ferencz Károly Ő Cs. Fő Herczegsége' Hitvesének is Bétshől való oda érkezése által. Mint hallatott April. 25-dikáig szándékoztak ezen Fő Vendégek mindnyájan Lipsiában maradni.

Magyar Ország.

Pestről, Április 27-dikén: — „A' mi Biharink, ki a' hegedűjátszást olly nagy tökéletességre vitte, hogy az ő muzsikálásának kellemetességét, mesterséges voltát 's megható erejét, még a' kitanult nagy muzsikamesterek is megsztalták, tegnap Április 26-dikán reggeli 10 óraker meghalálozott; minekutánna a' muzsikában gyönyörködőket Hazánkuk minden részeiben, többnyire pedig Pesten, felszázadnál hosszabb ideig mulattatta.

A' marhahus fontjának árra Bétshen Májusra 8 ezüst vagy 20 V. Cz. krajtzáron meghagyott.